

Het spijt mij voor den Heer LABOUCHERE te moeten verklaren :

1°. dat mijn patiënt een dakkamertje bewoonde van $2\frac{1}{4} \times 3$ Meter oppervlakte; 2°. dat hij, hoewel volslagen bedlegerig (uit hoofde zijner zwakte), geen de minste verpleging genoot, nl. verpleging in den zin van hulp aan den lijve; 3°. dat hij wèl verstoken was van familie-bezoek, ja zelfs, dat de familie naar Holland werd gezonden, niettegenstaande Dr. WALTHER den toestand hoogst bedenkelijk verklaarde.

Dat de Heer LABOUCHERE zijn medicus verdedigt qua mensch, doet mij genoegen en is mij ook zeer begrijpelijk, want er gaat ongetwijfeld een groote suggestieve kracht van hem uit. Dat de collega's echter niet zoo spoedig en, wat meer beteekent, niet duurzaam onder de gewenschte suggestie zijn te brengen, zal de Heer LABOUCHERE naar ik vermoed ook kunnen begrijpen en ook wel moeten toegeven, indien hij het stukje van Dr. BENDIEN d.d. 25 October nog eens overleest en daarbij bedenkt dat *niets dan door den schrijver zelf waargenomen feiten* worden vermeld.

T. E. W. FELTKAMP.

DE NORDRACH-COLONIE.

Naar aanleiding van een, naar onze meening onjuiste beoordeeling over bovengenoemd Sanatorium, voorkomende in een door Dr. BENDIEN onderteekend artikel, hetwelk in dit blad van 25 October jl. werd opgenomen, verklaren de ondergeteekenden gaarne, dat zij met oprechte dankbaarheid en waardeering gedenken de zorgvuldige behandeling die hetzij zijzelf, hetzij familieleden, van Dr. WALTHER mochten ondervinden.

November 1902.

Baronesse TAETS VAN AMERONGEN VAN
RENSWOUDE.

Mevrouw BICKER, geb. Baronesse VAN
HEEMSTRA.

Mevrouw VON GRUNELIUS—TACHARD.

Mevrouw M. J. BOISSEVAIN.

Mevrouw J. H. VAN BEL.

Jonkvrouw AGNES VAN RIEMSDYK.

Mejuffrouw J. E. BOISSEVAIN.

J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINCK VAN
DER OYE VAN HOEVELAKEN.

Jonkheer B. W. F. VAN RIEMSDYK.

J. VAN BEL JR.

M. J. BOISSEVAIN.

H. BOISSEVAIN.

H. E. FOKKE JR.

C. VON GRUNELIUS.

J. A. VAN KEMPEN.

C. KNEPPELHOUT.

A. VAN LAER.

Dr. J. W. VAN LENNEP.

J. H. OVERMEYER.

M. G. VAN DEN BERG VAN SAPAROEAE.

C. G. TEBBITT.

B. F. G. ZUR MÜHLEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Blauwe voeten. In den laatsten tijd is bij een aantal personen, vooral bij jonge meisjes een blauwe, door wasschen of wrijven niet verdwijnende verkleuring van de huid tusschen de teenen waargenomen, die aan de dermatologen veel hoofdbreken heeft gekost. Men dacht aan chromi-